
СЪЮЗ НА СЪДИИТЕ В БЪЛГАРИЯ

София 1000,
бул: „Витоша” № 2, ет.3, каб. 68
тел: 980 5889

СТАНОВИЩЕ

от СЪЮЗА НА СЪДИИТЕ В БЪЛГАРИЯ
по конст. дело № 1/2004 г.

Уважаеми конституционни съдии,

По искането на група народни представители от 39-то Народно събрание относно тълкуване на разпоредбата на чл. 129 ал.2 от Конституцията на Република България относно мандата на новоназначен в хипотезата на предсрочно прекратяване на мандат, Управителният съвет на Съюза на съдиите в България намира следното:

1. По отношение на езиковото тълкуване на термините, съдържащи се в искането и твърдението, че *„седемгодишният мандат на тримата ръководители на съдебната власт е индивидуален, но не е персонален.”*

И двете думи са чуждици, от латински произход. Съгласно „Речник на чуждите думи в българския език” – издание на БАН от 1982 г., думата „*индивидуален*” означава:

1. Свойствен на отделен индивид; личен, отличителен; своеобразен;
2. Който се извършва от едно лице;
3. Който е предназначен за отделно лице.

Думата „*персонален*” означава: „личен, собствен”.

2. По отношение на приложимостта на практиката на Конституционния съд, съдържаща се в решение № 8/21.09.2000 г., постановено по конституционно дело № 9/2000 г. и решение № 16/19.10.1999 г., постановено по конституционно дело № 10/1999 г.

Считаме, че, по отношение на мандата, за който се назначават председателите на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и Главният прокурор, не са приложими принципите, цитирани в тези две решения. Това е така, защото тези решения се отнасят до мандата на членове на

колективни органи, които се формират на „квотен” принцип – както Конституционният съд, така и Висшият съдебен съвет.

В решение на Конституционния съд № 8/2000 г. е прогласен като „един от основните и водещи принципи за конституирането на конституционния съд – квотният принцип”.

Безспорно е, че ВСС е колективен орган, формиран също на квотен принцип – на първо място парламентарна и съдебна квота, като в самата съдебна квота има законово регламентирани „подквоти” на съдии, прокурори и следователи. Затова в решение на Конституционния съд №16/1999 г. се казва: „Мандатите на всички изборни членове трябва да изтичат едновременно. Ако мандатът на някой се прекрати предсрочно, новоизбраният довършва мандата на предишния член на ВСС.”

Председателите на върховните съдилища и главният прокурор се избират с еднократен седемгодишен мандат като конкретни личности, а не като представители на определена квота. Те са и членове на ВСС по право, като техният мандат не съвпада с мандата на ВСС.

3. Следва да се вземе предвид и изразената воля на законодателя в последния Проект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

В § 34 от законопроекта се създава чл.125а, уреждащ статута на административните ръководители на органите на съдебната власт. Ал.б на чл. 125а гласи: „При предсрочно прекратяване на мандат на административен ръководител на негово място се назначава друго лице, чийто мандат започва да тече от датата на встъпването му в длъжност.” Няма логика, за всеки по-нисш ръководител, назначен на мястото на предсрочно освободен такъв, да тече нов пълен мандат, а за най-висшите ръководители този принцип да е различен.

В заключение считаме, че седемгодишният мандат на председателите на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и на главния прокурор е мандат на конкретното лице, а не мандат на длъжността. Т.е., мандатът е не само индивидуален /защото не е групов, квотен, колективен/, а е и персонален – за конкретната личност.

От името на УС на ССБ

/Нели Куцкова – председател на УС на ССБ/